

UOHSX00EFX86

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-R0224/2020/VZ

Číslo jednací: ÚOHS-05348/2021/163/MPe

Brno 26.02.2021

V řízení o rozkladu ze dne 21. 12. 2020 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne zadavatelem –

- **Český rozhlas**, IČO 45245053, se sídlem Vinohradská 12, 120 99 Praha 2, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 19. 10. 2020 společností HAVEL & PARTNERS s. r. o., advokátní kancelář, IČO 26454807, se sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-39649/2020/500/ISO ze dne 8. 12. 2020 vydanému ve správním řízení vedeném pod sp. zn. ÚOHS-S0408/2020/VZ na návrh navrhovatele –

- **Atos IT Solutions and Services, s.r.o.**, IČO 44851391, se sídlem Doudlebská 1699/5, 140 00 Praha 4, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 7. 10. 2020 Mgr. Tomášem Biemem, advokátem, ev. č. ČAK 15040, vykonávajícím advokacii jako společník společnosti Biem & Schýbal, advokátní kancelář, s.r.o., IČO 046771111, se sídlem V Holešovičkách 41, 182 00 Praha 8,

ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky „**Podpora SAP**“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 20. 4. 2020 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 23. 4. 2020 pod ev. č. Z2020-013191 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 23. 4. 2020 pod ev. č. 2020/S 080-188753,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-39649/2020/500/ISO ze dne 8. 12. 2020 vydané v řízení vedeném pod sp. zn. ÚOHS-S0408/2020/VZ

potvrzuji

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) jako orgán příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“¹) k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 zákona, a pro zvláštní postupy podle části šesté zákona, obdržel dne 10. 10. 2020 návrh (dále jako „**návrh**“) navrhovatele – Atos IT Solutions and Services, s.r.o., IČO 44851391, se sídlem Doudlebská 1699/5, 140 00 Praha 4, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 7. 10. 2020 Mgr. Tomášem Biemem, advokátem, ev. č. ČAK 15040, vykonávajícím advokacii jako společník společnosti Biem & Schýbal, advokátní kancelář, s.r.o., IČO 04677111, se sídlem V Holešovičkách 41, 182 00 Praha 8, (dále jako „**navrhovatel**“) – ze dne 7. 10. 2020 na zahájení správního řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele – Český rozhlas, IČO 45245053, se sídlem Vinohradská 12, 120 99 Praha 2, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 19. 10. 2020 společnost HAVEL & PARTNERS s. r. o., advokátní kancelář, IČO 26454807, se sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1, (dále jako „**zadavatel**“) – učiněných při zadávání veřejné zakázky „Podpora SAP“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 20. 4. 2020 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 23. 4. 2020 pod ev. č. Z2020-013191 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 23. 4. 2020 pod ev. č. 2020/S 080-188753, (dále jako „**veřejná zakázka**“).
2. Dnem 10. 10. 2020, kdy Úřad obdržel shora uvedený návrh, bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele.

¹Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení výběrového řízení na veřejnou zakázku.

3. Zadavatel dne 28. 7. 2020 rozhodl Rozhodnutím generálního ředitele Českého rozhlasu o výběru dodavatele na veřejnou zakázku (dále jen „**rozhodnutí o výběru**“), ze kterého vyplývá, že zadavatel vybral k uzavření smlouvy na veřejnou zakázku navrhovatele.
4. Rozhodnutím generálního ředitele Českého rozhlasu o zrušení zadávacího řízení ze dne 3. 9. 2020 (dále jen „**rozhodnutí o zrušení ZŘ**“) rozhodl zadavatel o zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku z důvodu dle § 127 odst. 2 písm. d) zákona, přičemž v odůvodnění rozhodnutí o zrušení ZŘ uvedl, že kritéria hodnocení nastavená v zadávací dokumentaci nemusela vést k výběru ekonomicky nejvýhodnější nabídky.
5. Proti rozhodnutí o zrušení ZŘ podal navrhovatel dne 18. 9. 2020 námitky, které byly zadavateli doručeny téhož dne (dále jen „**námítky**“). O námitkách zadavatel rozhodl rozhodnutím o námitkách ze dne 2. 10. 2020 (dále jen „**rozhodnutí o námitkách**“) tak, že námitky navrhovatele v celém rozsahu odmítl.

II. Napadené rozhodnutí

6. Dne 8. 12. 2020 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-39649/2020/500/ISo vydané v řízení vedeném pod sp. zn. ÚOHS-S0408/2020/VZ (dále jen „**napadené rozhodnutí**“).
7. Úřad výrokem I napadeného rozhodnutí rozhodl tak, že zadavatel nedodržel při zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku postup stanovený v § 127 odst. 2 písm. d) zákona ve spojení s § 6 odst. 1 zákona a zde vyjádřenou zásadou transparentnosti, když v rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení dostatečně konkrétně a tedy přezkoumatelně nevymezil skutečnosti, které pokládá za důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze po zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, a které jej vedly ke zrušení předmětného zadávacího řízení, přičemž tento postup mohl ovlivnit výběr dodavatele, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy.
8. Úřad výrokem II napadeného rozhodnutí podle ustanovení § 263 odst. 2 zákona zrušil rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení.
9. Výrokem III Úřad uložil zadavateli podle § 263 odst. 8 zákona zákaz uzavřít smlouvu v zadávacím řízení, a to až do pravomocného skončení správního řízení.
10. Výrokem IV Úřad uložil zadavateli dle § 266 odst. 1 zákona v návaznosti na ustanovení § 1 vyhlášky č. 170/2016 Sb., o stanovení paušální částky nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele při zadávání veřejných zakázek povinnost uhradit náklady řízení ve výši 30 000 Kč.
11. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad konstatoval, že zadavatel v rozhodnutí o zrušení ZŘ uvedl pouze strohé a obecné vysvětlení, a sice že na základě nastavených hodnotících kritérií pravděpodobně nebyla vybrána ekonomicky nejvýhodnější nabídka. Úřad uvedl, že předmětné tvrzení zadavatele uvedené v rozhodnutí o zrušení ZŘ navíc není žádným způsobem odůvodněno či podepřeno relevantními skutečnostmi vztahujícími se k zadávacímu řízení. Zadavatel tedy nijak neupřesnil, v jakých částech je zadávací dokumentace nesprávně formulována a nevysvětlil tak, na základě jakých skutečností mohlo dojít k nepřesné interpretaci zadávacích podmínek. Zadavatel rovněž dostatečně neodůvodnil, z čeho dovozuje, že by vybraná nabídka nemusela být ve skutečnosti ekonomicky nejvýhodnější. Zadavatel dle Úřadu v rozhodnutí o zrušení ZŘ rovněž neuvedl, které konkrétní technické požadavky mohly vést účastníky zadávacího řízení k interpretační

nejistotě. V daném případě Úřad akcentoval, že ačkoliv důvody hodné zvláštního zřetele odůvodňující postup dle § 127 odst. 2 písm. d) zákona mohou být ekonomické povahy, a také mohou být způsobeny přímo zadavatelem, leží důkazní břemeno ohledně prokázání jejich existence na zadavateli. Tento je musí nutně uvést již v odůvodnění rozhodnutí o zrušení ZŘ, které je následně předmětem přezkumu u Úřadu, přičemž nelze argumentaci doplňovat následovně. Úřad navíc v daném případě spatřil možný prvek libovůle na straně zadavatele, neboť tento rozhodl o zrušení zadávacího řízení až po rozhodnutí o výběru vybraného dodavatele (v tomto případě navrhovatele). Dle Úřadu tedy zpětné dovolávání se toho, že nabídka navrhovatele není výhodná tak, jak zadavatel původně očekával, vzbuzuje navíc pochybnost o tom, zda byl postup zadavatele legitimní.

III. Rozklad zadavatele

12. Dne 21. 12. 2020 podal zadavatel k předsedovi Úřadu rozklad z téhož dne proti napadenému rozhodnutí, které mu bylo doručeno dne 8. 12. 2020. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.

Námítky rozkladu

13. Zadavatel ve svém rozkladu uvádí, že jím uplatněný důvod hodný zvláštního zřetele odpovídá smyslu a účelu § 127 odst. 2 písm. d) zákona. Důvodem je jednak zjištěná neporovnatelnost nabídek, a také zjištění, že při uzavření rámcové dohody s vybraným dodavatelem, resp. navrhovatelem by zadavatel neobdržel ekonomicky nejvýhodnější řešení. Zadavatel je proto přesvědčen, že pro zrušení zadávacího řízení byl naplněn důvod ve smyslu předmětného ustanovení zákona, a sice důvod ekonomický. Dle zadavatele rovněž platí, že pokud pro rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení nejsou stanoveny žádné formální a obsahové požadavky, je v tomto případě stěžejní pro posouzení zákonnosti postupu zadavatele primárně existence objektivních a prokazatelných důvodů pro zrušení zadávacího řízení. Nikoliv tedy splnění formálních a obsahových náležitostí rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení.
14. Zadavatel dále uvádí, že podstatné pro posouzení zákonnosti jeho postupu jsou rovněž všechny informace, jakožto všechny jeho předešlé úkony. Právě na základě informací obsažených v těchto úkonech předcházejících rozhodnutí o zrušení ZŘ si účastníci zadávacího řízení mohli učinit jasnou představu o skutečnostech, na kterých bylo odůvodnění rozhodnutí o zrušení ZŘ založeno. Zadavatel dodává, že na veškeré skutečnosti uvedené v rozhodnutí o námítkách a vyjádření zadavatele k návrhu ze dne 20. 10. 2020 lze hledět jako na osvětlení již dříve sdělených důvodů týkajících se zrušení zadávacího řízení. Nejedná se o dodatečné odůvodnění. Zadavatel dále ve vztahu k tvrzené neporovnatelnosti nabídek konstatuje, že již v rozhodnutí o zrušení ZŘ poukázal na okruh zadávacích podmínek, ve kterém se neporovnatelnost nabídek projevila (tedy nabídková cena v rámci dílčích kritérií). Zadavatel dodává, že požadavek Úřadu na odůvodnění rozhodnutí o zrušení ZŘ je nesplnitelný, neboť Úřad nutí zadavatele ke spekulaci nad příčinami, které vedly účastníky k sestavování vzájemně nesouměřitelných nabídek.
15. Zadavatel dále ve vztahu k tvrzené ekonomické nevýhodnosti nabídky vybraného dodavatele uvádí, že na jeho straně neexistuje žádný prvek libovůle, jelikož v příloze č. 1 závazného návrhu rámcové dohody a dále ve vysvětlení zadávací dokumentace č. 3 jednoznačně vyjádřil

svůj odhad pracnosti, resp. časové náročnosti služeb rozvoje „Systems - Applications - Products in data processing“ (dále jen jako „SAP“). Dle zadavatele pak při odhadovaném měsíčním využití služeb rozvoje v rozsahu 30 man-days (dále jen „MD“) nabídka navrhovatele není ekonomicky nejvýhodnější nabídkou. S ohledem na to, že v okamžiku vydání rozhodnutí o zrušení ZŘ byly všem účastníkům známy informace o jednotlivých složkách nabídkových cen, mohli si tito účastníci udělat představu o opodstatněnosti důvodu pro zrušení zadávacího řízení. Zadavatel má dále za to, že doložil relevantní podklady, na jejichž základě dospěl ke kalkulaci nevýhodnosti nabídky, přičemž uvádí, že těmito podklady jsou zadávací dokumentace a nabídky účastníků zadávacího řízení, které byly známé a dostupné jak všem zúčastněným dodavatelům, tak i Úřadu. Zadavatel dále konstatuje, že při očekávaném odběru služeb rozvoje SAP v rozsahu 30 MD měsíčně by nabídka navrhovatele byla o téměř 8 000 000 Kč bez DPH dražší, než nabídka druhého účastníka v pořadí. Nabídka navrhovatele by byla skutečně nejvýhodnější teprve při využití služeb v rozsahu 72 MD měsíčně, přičemž dle zadavatele nelze takovou potřebu rozvoje systému v žádném případě očekávat. Zadavatel s ohledem na to uvádí, že pokud by nepřistoupil ke zrušení zadávacího řízení, postupoval by tak v rozporu se zásadou hospodárnosti.

Závěr rozkladu

16. Zadavatel v rozkladu navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc Úřadu k novému projednání.
17. Zadavatel v rámci rozkladu zároveň požádal předsedu Úřadu, pro případ, že by rozkladu zadavatele nevyhověl, o vyjádření jeho názoru k otázce uznatelnosti zadavatelem tvrzených důvodů pro zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku.

IV. Vyjádření navrhovatele k rozkladu

18. Navrhovatel ve svém vyjádření ze dne 29. 12. 2020 předně uvádí, že napadené rozhodnutí považuje za věcně i právně správné. Navrhovatel konstatuje, že zadavatelem vznesená rozkladová argumentace nevnaší do případu žádné nové skutečnosti či připomínky, které by již nebyly Úřadem řádně vypořádány. Druhou část rozkladového petitu zadavatele považuje navrhovatel za vnitřně rozpornou a nesrozumitelnou, nadto správní řád neumožňuje formulovat petit opravného prostředku tak, aby byl správní orgán explicitně povinen vyjádřit svůj právní názor ohledně konkrétní právní otázky.
19. Dle navrhovatele není přípustné, aby zadavatel svoji argumentaci podporující rozhodnutí o zrušení ZŘ dále rozváděl v jakémkoliv procesním vyjádření či dokonce v samotném rozkladu proti napadenému rozhodnutí. Právně relevantní a přezkoumatelné je toliko odůvodnění rozhodnutí o zrušení ZŘ. Nelze proto přihlížet k žádné další doplňkové argumentaci, a to s ohledem na zásadu transparentnosti ve smyslu § 6 odst. 1 zákona. Navrhovatel ve vyjádření podotýká, že rozhodnutí o zrušení ZŘ žádný podrobný rozbor jednotlivých cenových nabídek neobsahovalo, a tudíž k jeho dodatečnému provedení nelze přihlížet. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí o zrušení ZŘ pro nedostatek důvodů totiž nelze tímto postupem zhojit.
20. Předmětná argumentace zadavatele uvedená v rozkladu týkající se nesouměřitelnosti nabídkových cen je navíc nedůvodná, neboť příloha č. 4 zadávací dokumentace s názvem

„Tabulka pro výpočet nabídkové ceny“ stanovila přesný vzorec pro výpočet nabídkové ceny a zadavatel nijak blíže neupřesnil, v čem konkrétně by měl být tento vzorec pro dodavatele nejasný. Navrhovatel dodal, že *„při výpočtu cenově nejvýhodnější nabídky jsou měsíční paušál a cena za člověkoděn rozvoje systému posuzovány v poměru 30 : 70 ve prospěch nízké ceny za člověkoděn rozvoje systému, tedy všem dodavatelům muselo být jasné, že s nízkými paušálními cenami a vysokými cenami za člověkoděn rozvoje systému nemohou být v zadávacím řízení úspěšní.“* Dle zadání v zadávací dokumentaci tedy mohli dodavatelé zvolit cestu vysokých měsíčních paušálů a nízkých cen za člověkoděn (tedy MD) rozvoje systému, anebo cestu nízkých měsíčních paušálů a vysokých cen za MD rozvoje systému, přičemž oba tyto přístupy byly v souladu se zadávací dokumentací. Nastavený způsob hodnocení nabídek, tak jak jej stanovil zadavatel, je zcela legitimní, neboť v případě rozvoje nového IT systému je vždy nejasné, kolik člověkohodin práce bude k jeho definitivnímu dokončení potřeba. Závěr o vhodnosti nastavení hodnotícího kritéria ceny služeb „ad hoc rozvoje“ byl navíc z hlediska uskutečněných předběžných tržních konzultací výslovně potvrzen.

21. K tvrzení o ekonomické nevýhodnosti nabídky navrhovatele tento uvádí, že si měl být zadavatel již při sestavování zadávací dokumentace vědom toho, zda je pro něj stanovený vzorec pro ocenění veřejné zakázky přijatelný či nikoliv. Navrhovatel dále uvádí, že i kdyby zadavatel definoval předpokládaný rozsah služeb rozvoje, jednalo by se pouze o předpokládaný, nikoliv konečný, rozsah služeb rozvoje. Navrhovatel dále obecně konstatuje, že *„povaha soutěžení veřejných zakázek, jejichž předmětem jsou služby související s provozováním informačních systémů, v sobě vždy zahrnují služby stanovené paušálně, zpravidla pevně stanovenou částkou (nejčastěji měsíčně) v podobě služeb standardní podpory a dále služby související s tzv. rozvojem informačního systému dle ad hoc požadavku zadavatele.“*
22. Závěrem navrhovatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí potvrdil a podaný rozklad zamítl.

V. Řízení o rozkladu

23. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 a podle § 88 odst. 1 správního řádu, a proto předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

24. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
25. Úřad tím, že rozhodl tak, jak je uvedeno ve výročí napadeného rozhodnutí, rozhodl správně a v souladu s právními předpisy. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil k potvrzení napadeného rozhodnutí a k zamítnutí rozkladu zadavatele.

VI. K námitkám rozkladu

26. Zadavatel rozkladem namítá, že v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku uvedl důvody hodné zvláštního zřetele, a sice neporovnatelnost obdržených nabídek a ekonomickou nevýhodnost nabídky vybraného dodavatele, přičemž tyto důvody odpovídají § 127 odst. 2 písm. d) zákona. Zadavatel je přesvědčen, že rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení řádně a dostatečně odůvodnil. Napadené rozhodnutí proto považuje za nesprávné z hlediska právního posouzení.

K odůvodnění rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení ve světle důvodů hodných zvláštního zřetele dle § 127 odst. 2 písm. d) zákona

27. Ačkoliv je zrušení zadávacího řízení jedním ze způsobů ukončení zadávacího řízení, není však způsobem preferovaným. Zadavatel by měl primárně postupovat tak, aby došlo k zadání konkrétní veřejné zakázky konkrétnímu dodavateli. Toto tvrzení podporuje i Krajský soud v Brně svým rozsudkem ze dne 15. 10. 2015, č. j. 30 Af 65/2013-70, dle kterého: „účelem každého zadávacího řízení by měl být výběr nejvhodnějšího řešení, uzavření smlouvy na veřejnou zakázku a její uskutečnění, a sice na základě výběru pro zadavatele nejvýhodnější nabídky (ať už na základě nejnižší ceny či celkově ekonomicky nejvhodnější nabídky) při dodržení zásad uvedených v § 6 zákona o veřejných zakázkách, v němž je uvedeno, že zadavatel je povinen při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.“ Zrušení zadávacího řízení je prostředek *ultima ratio*, tedy krajním řešením, ke kterému lze přistoupit pouze za splnění zákonných podmínek. Zadavatel by měl o to více dbát na odůvodnění, které uvede v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení.
28. V obecné rovině lze říci, že zákon rozlišuje mezi zákonnou povinností zrušit zadávací řízení a fakultativní možností zadavatele zrušit zadávací řízení v případech stanovených zákonem. Obligatorně se zadávací řízení ruší podle § 127 odst. 1 zákona, fakultativně za podmínek stanovených v § 127 odst. 2 zákona, popř. v § 127 odst. 3 zákona. V případě, že nastanou podmínky pro obligatorní zrušení zadávacího řízení ve smyslu § 127 odst. 1 zákona, je zadavatel povinen zrušit zadávací řízení bez dalšího. V ostatních případech je zadavatel podle svého uvážení oprávněn zrušit zadávací řízení, ovšem toliko za předpokladu, že tak učiní z důvodu, resp. za situace aprobované zákonem.
29. Podle § 127 odst. 2 písm. d) zákona může zadavatel zrušit zadávací řízení, pokud se v průběhu zadávacího řízení vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, včetně důvodů ekonomických, pro které nelze po zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, bez ohledu na to, zda tyto důvody zadavatel způsobil či nikoliv.
30. Aby bylo zrušení zadávacího řízení dle § 127 odst. 2 písm. d) zákona souladné se zákonem, je nezbytné naplnit zákonem stanovené podmínky. První podmínkou je existence důvodů hodných zvláštního zřetele, přičemž mezi tyto důvody lze zařadit i důvody ekonomické a zároveň není podstatné, zda zadavatel dané důvody způsobil či nikoliv. Druhou podmínkou pak je, že důvody hodné zvláštního zřetele musí nastat v průběhu zadávacího řízení. Poslední podmínkou je, aby intenzita těchto důvodů dosáhla takové míry, že nelze po zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení dále pokračoval.

31. Předně je namístě uvést, že důvody hodné zvláštního zřetele jsou neurčité právní pojmy, jejichž obsah v zákoně nenajdeme, proto je nezbytné je vyložit ve světle účelu konkrétního zadávacího řízení, jakožto v kontextu celého zákona, a zhodnotit, zda důvod hodný zvláštního zřetele skutečně nastal a byly proto naplněny podmínky pro zrušení zadávacího řízení. Jinými slovy je nutné přisoudit tomuto pojmu takový význam, který nejlépe odpovídá povaze, smyslu a účelu toho, co zákon upravuje. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 27. 1. 2010, č. j. 2 Afs 64/2009-109 k tomuto konstatuje, že: „*V oblasti práva veřejných zakázek je třeba si navíc počínat tak, aby interpretace byla ku prospěchu efektivní hospodářské soutěže.*“
32. Důvody hodné zvláštního zřetele je i nadále ovšem nutno vykládat restriktivně, tedy musí se stále jednat o důvody závažné, které atakují samotný smysl dokončení zahájeného zadávacího řízení. Jedná se o důvody objektivní povahy, které reálně (objektivně) nastaly v průběhu zadávacího řízení, resp. jsou to takové důvody, které nejsou odrazem pouze subjektivního postoje zadavatele, nýbrž mají objektivní dopad do samotné realizace zadávacího řízení. Tyto důvody mohou být důvody ekonomické povahy, které může zadavatel sám způsobit a mohou tedy případně vyplývat i z vnitřních poměrů zadavatele. Nesmí se však jednat o projev libovůle ze strany zadavatele.
33. Aby mohlo být zrušení zadávacího řízení považováno za souladné se zákonem, musí zadavatel striktně naplnit zákonné důvody pro zrušení zadávacího řízení uvedené v ustanovení § 127 odst. 2 písm. d) zákona, přičemž je nezbytné, aby zadavatel tyto důvody transparentním, tedy srozumitelným a jednoznačným způsobem, popsal a sdělil účastníkům zadávacího řízení.
34. Při posouzení, zda zrušení zadávacího řízení proběhlo v souladu se zákonem, je namístě s ohledem na zásadu transparentnosti zakotvenou v § 6 odst. 1 zákona vycházet pouze z důvodů uvedených zadavatelem v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, neboť zadavatel je povinen v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení uvést všechny relevantní důvody, na základě kterých zadávací řízení zrušil. Důvody pro zrušení zadávacího řízení by měly být v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení uvedeny dostatečně konkrétně, srozumitelně, a tím i přezkoumatelně tak, aby nevznikly žádné pochybnosti o tom, jaké důvody vedly zadavatele ke zrušení zadávacího řízení. Pozdější a jiné odůvodnění zrušení zadávacího řízení je právně irelevantní.

K rozkladovým námitkám

35. Zadavatel v rozkladu uvádí, že napadené rozhodnutí stojí na nesprávném právním posouzení věci, neboť jím uplatněný důvod hodný zvláštního zřetele odpovídá smyslu a účelu § 127 odst. 2 písm. d) zákona, přičemž všechny rozhodné skutečnosti k naplnění důvodů hodných zvláštního zřetele byly účastníkům v okamžiku zrušení zadávacího řízení známy. Zadavatel je proto přesvědčen, že byl pro zrušení zadávacího řízení naplněn důvod ve smyslu § 127 odst. 2 písm. d) zákona, a sice důvod ekonomický. Zadavatel dodává, že pro rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení nejsou stanoveny žádné formální obsahové požadavky, a proto je v tomto případě stěžejní existence objektivních a prokazatelných důvodů pro zrušení zadávacího řízení, a nikoliv tedy splnění konkrétních formálních obsahových náležitostí rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení.

36. Zadavatel v rozhodnutí o zrušení ZŘ konkrétně uvedl, že: *„Dospěl po detailní interní analýze k závěru, že jím v zadávací dokumentaci nastavená kritéria hodnocení nemusela vést k výběru ekonomicky nejvýhodnější nabídky, resp. že jím nastavené a popsané technické požadavky uvedené v Technické specifikaci, která tvoří přílohu č. 5 zadávací dokumentace, nemusely být zcela zřejmé stejným způsobem co do rozsahu a obsahu všem účastníkům zadávacího řízení.“* Zadavatel navíc v rozhodnutí o zrušení ZŘ dodal, že: *„Při zpětné revizi hodnotících kritérií dospěl k závěru, že jím nastavený poměr hodnotících kritérií - nabídková cena za měsíční paušál s váhou 30 % a nabídková cena za jeden man-day rozvoje systému s váhou 70 % - spolu s uvedeným popisem technických požadavků těchto dvou oblastí požadovaných služeb, mohl mít za následek, že nabídkové ceny předložené jednotlivými účastníky zadávacího řízení neodráží všechny zadavatelem reálně požadované služby (resp. že si každý z účastníků mohl tyto požadavky vyložit různým způsobem, což promítl následně do své cenotvorby), tudíž tato skutečnost mohla ve svém důsledku vést k neporovnatelnosti jednotlivých nabídek.“*
37. Zadavatel s ohledem na výše citované odůvodnění v rozhodnutí o zrušení ZŘ konstatoval, že: *„Nemá jiné možnosti, jak napravit vzniklou situaci, a to zejména s ohledem na základní zásady obsažené v ustanovení § 6 ZZVZ, než zadávací řízení zrušit ve smyslu ustanovení § 127 odst. 2 písm. d) ZZVZ, neboť se v jeho průběhu vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, a to konkrétně důvody ekonomické, pro které nelze po zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, protože na základě nastavených hodnotících kritérií pravděpodobně nebyla vybrána pro něj ekonomicky nejvýhodnější nabídka.“*
38. Po prostudování předmětného odůvodnění, jež zadavatel uvedl v rozhodnutí o zrušení ZŘ, nelze s tvrzeními o naplnění důvodů ve smyslu § 127 odst. 2 písm. d) zákona souhlasit. Zadavatel totiž v rozhodnutí o zrušení ZŘ dostatečně neosvětlil své úvahy, které ho vedly ke zrušení zadávacího řízení, takovým způsobem, aby bylo možno zrušení zadávacího řízení shledat za souladné se zákonem. Zadavatel v tomto případě v rozhodnutí o zrušení ZŘ formuloval důvody, které jsou toliko obecného charakteru.
39. Z odůvodnění rozhodnutí o zrušení ZŘ, tak jak jej zadavatel učinil, není zřejmý žádný přezkoumatelně odůvodněný důvod, který by zadavatele opravňoval ke zrušení zadávacího řízení. Z rozhodnutí o zrušení ZŘ jednoduše nelze zjistit, co zadavatele vedlo ke zrušení zadávacího řízení a jaké konkrétní následky by v důsledku zadavatelem zcela obecně popsaných důvodů nastaly v případě pokračování v zadávacím řízení. Zadavatel ve svém odůvodnění uvedl toliko, že nastavená kritéria hodnocení *„nemusela vést k výběru ekonomicky nejvýhodnější nabídky“* nebo, že jím nastavené a popsané technické požadavky *„nemusely být zcela zřejmé stejným způsobem co do rozsahu a obsahu všem účastníkům zadávacího řízení“*. Z takového odůvodnění ovšem skutečně nelze zjistit, proč by měli být dodavatelé při přípravě svých nabídek na pochybách ohledně nastavených zadávacích podmínek. To, že každý zvolil jinou strategii při tvorbě nabídky, která byla navíc prokazatelně v souladu se zadávacími podmínkami, jež rovněž nebyly nastaveny v rozporu se zákonem (nic takového zadavatel alespoň netvrdí), neznamená, že účastníci zadávací podmínky nepochopili. Z odůvodnění rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení se tedy nepodávají žádné přezkoumatelné důvody pro zrušení zadávacího řízení. Není tedy zřejmé, zda se jedná o oprávněné důvody pro zrušení zadávacího řízení anebo o libovůli zadavatele. Jedná se totiž o obecné výroky, které by mohl užít každý zadavatel vůči jakémukoliv zadávacímu řízení.

Z podaného odůvodnění nelze rovněž zjistit, z jakého důvodu by jím nastavené zadávací podmínky neodrážely všechny požadavky zadavatele. Odůvodnění, které zadavatel účastníkům v rámci rozhodnutí o zrušení ZŘ poskytl, tedy nelze považovat za přezkoumatelné odůvodnění závažných důvodů opravňujících zrušení zadávacího řízení.

40. Nelze přisvědčit ani argumentaci zadavatele spočívající v tom, že všechny rozhodné skutečnosti k naplnění důvodů hodných zvláštního zřetele byly účastníkům v okamžiku zrušení zadávacího řízení známy. Je samozřejmé, že odůvodnění rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení musí odrážet skutečnosti vzniklé před jeho vydáním. Tyto jsou však toliko podkladem pro úvahy zadavatele. To, jak se dané předchozí postupy projeví v úvahách a zejména důvodech pro zrušení zadávacího řízení, ví zadavatel, nikoliv však adresáti daného rozhodnutí. Zadavatel je totiž ten, kdo tyto skutečnosti hodnotí a posuzuje s ohledem na jejich závažnost a dopady do zadávacího řízení. Jeho úvahy a důvody mají být zachyceny v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení. S ohledem na zásadu transparentnosti proto musí být důvod vedoucí zadavatele ke zrušení zadávacího řízení uveden v rozhodnutí o jeho zrušení tak, aby účastníci zadávacího řízení a Úřad nemuseli tento důvod po zrušení zadávacího řízení dovozovat za zadavatele. Se zřetelem k již uvedenému lze podotknout, že případné tvrzení o vědomosti účastníků o důvodech vedoucích zadavatele ke zrušení zadávacího řízení jsou toliko nikterak nepodložené domněnky zadavatele.
41. K námitce zadavatele, že zákon neklade žádné formální ani obsahové požadavky na rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, uvádím, že zákon skutečně výslovně zadavateli neukládá povinnost odůvodnit rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení. Tato povinnost ovšem vyplývá již ze samotných zásad zadávání veřejných zakázek, zejména pak z obecných východisek zásady transparentnosti zakotvené v § 6 odst. 1 zákona. V rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 62 Ca 31/2008-114 ze dne 19. 1. 2010 se totiž podává, že požadavek transparentnosti „*není splněn tehdy, pokud jsou v zadavatelově postupu shledány takové prvky, jež by zadávací řízení činily nekontrolovatelným, hůře kontrolovatelným, nečitelným a nepřehledným nebo jež by vzbuzovaly pochybnosti o pravých důvodech jednotlivých kroků zadavatele.*“ Neodůvodní-li tedy zadavatel dostatečným způsobem své rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, stává se tento úkon zadavatele zpětně nepřezkoumatelným a nekontrolovatelným. Ačkoliv tedy v zákoně výslovné zakotvení této povinnosti absentuje, je nezbytné setrvat na právním názoru, zejména se zřetelem na zásadu transparentnosti, že **zrušení zadávacího řízení musí být vždy transparentně, tzn. dostatečně, jednoznačně a srozumitelně odůvodněno**². Pro doplnění lze odkázat také na rozhodnutí Úřadu ze dne 5. 8. 2019, č. j. ÚOHS-S0236/2019/VZ-21399/2019/522/NRi.
42. V daném případě je tedy možné konstatovat, že zadavatel v rozhodnutí o zrušení ZŘ uvádí důvody ekonomické povahy, které jsou ovšem nepřezkoumatelně odůvodněné. V šetřeném případě tedy zadavatel neodůvodnil ekonomický důvod hodný zvláštního zřetele, pro který nelze po zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval. Svým postupem navíc porušil také zásadu transparentnosti ve smyslu § 6 zákona.
43. Dílčí námitce o dostatečném odůvodnění rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení a o naplnění důvodů hodných zvláštního zřetele proto nelze přisvědčit.

² Pozn. Předsedy Úřadu: Tučné písmo užito pro zdůraznění.

44. Zadavatel dále ve vztahu k tvrzené neporovnatelnosti nabídek konstatuje, že v rozhodnutí o zrušení ZŘ poukázal na okruh zadávacích podmínek, ve kterém se neporovnatelnost nabídek projevila (tedy nabídková cena v rámci dílčích kritérií).
45. Přestože zadavatel, jak uvádí v rozkladu, poukázal na okruh zadávacích podmínek, v nichž se neporovnatelnost podaných nabídek údajně projevila, nelze toto velmi obecné a strohé odůvodnění rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení brát za dostatečné z hlediska jeho přezkoumatelnosti. Zadavatel v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení k tomuto uvedl, že: *„jím nastavený poměr hodnotících kritérií - nabídková cena za měsíční paušál s váhou 30 % a nabídková cena za jeden man-day rozvoje systému s váhou 70 % - spolu s uvedeným popisem technických požadavků těchto dvou oblastí požadovaných služeb, mohl mít za následek, že nabídkové ceny předložené jednotlivými účastníky zadávacího řízení neodráží všechny zadavatelem reálně požadované služby“*. Z uvedeného však není zřejmé, že tomu tak skutečně bylo a jaké konkrétní následky by nastaly v případě pokračování v zadávacím řízení. Shodně pak neuvedl, proč by měli být dodavatelé při přípravě svých nabídek na pochybách ohledně nastavených zadávacích podmínek. Z předmětného odůvodnění rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení není patrné, proč by zadavatelem nastavené zadávací podmínky neodrážely všechny jeho požadavky. Zadavatel sice nastínil, v čem spatřuje pochybení, jež dle jeho názoru zapříčinilo existenci důvodů hodných zvláštního zřetele, avšak tyto důvody dále nerozvedl. Jak již bylo uvedeno výše, odůvodnění rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení je v tomto případě zcela nedostačující.
46. Uvádí-li zadavatel, že požadavek Úřadu na odůvodnění rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení je nesplnitelný, nelze se ani s tímto tvrzením ztotožnit. Požadavek Úřadu kladený na odůvodnění úkonu zadavatele, jímž se zadávací řízení končí bez žádoucího výsledku, tedy aniž by byla uzavřena smlouva, je zcela legitimní. Povinnost přezkoumatelným způsobem odůvodnit zrušení zadávacího řízení totiž, jak jsem uvedl již výše, vyplývá ze základních zásad zadávání veřejných zakázek. Z logiky věci je rovněž zřejmé, že požadavek na odůvodnění rozhodnutí zadavatele je snahou o zamezení libovůle zadavatele. Po zadavateli není požadováno dlouhé a složité odůvodnění, nýbrž uvedení konkrétních důvodů, které způsobují ekonomickou nevýhodnost podaných nabídek. Proč není pro zadavatele ekonomicky únosné dokončit zadávací řízení a uzavřít smlouvu, když sám hodnotil podané nabídky a do doby podání námitek proti výběru neměl o jejich výhodnosti žádné pochybnosti. Předseda Úřadu nepřehlídí informace, které zadavatel poskytl v průběhu správního řízení, avšak ty jednoduše nejsou uvedeny v rozhodnutí o zrušení. Ani tato dílčí námitka proto není důvodná.
47. Zadavatel dále ve vztahu k tvrzené ekonomické nevýhodnosti nabídky vybraného dodavatele, resp. navrhovatele uvádí, že na jeho straně neexistuje žádný prvek libovůle, jelikož v příloze č. 1 závazného návrhu rámcové dohody a dále ve vysvětlení zadávací dokumentace č. 3 jednoznačně vyjádřil svůj odhad pracnosti, resp. časové náročnosti služeb rozvoje SAP. Zadavatel uvádí, že při odhadovaném měsíčním využití služeb rozvoje v rozsahu 30 MD zjistil, že nabídka navrhovatele není ekonomicky nejvýhodnější nabídkou. Zadavatel dále konstatuje, že při očekávaném odběru služeb rozvoje SAP v rozsahu 30 MD měsíčně by nabídka navrhovatele byla o téměř 8 000 000 Kč bez DPH dražší, než nabídka druhého účastníka v pořadí. Nabídka navrhovatele by byla skutečně nejvýhodnější teprve při využití služeb v rozsahu 72 MD měsíčně, přičemž dle zadavatele nelze takovou potřebu rozvoje

systému v žádném případě očekávat. Zadavatel s ohledem na to uvádí, že pokud by nepřistoupil ke zrušení zadávacího řízení, postupoval by tak v rozporu se zásadou hospodárnosti.

48. Ačkoliv ze zákona výslovně plyne, že je zadavatel oprávněn zadávací řízení zrušit i s ohledem na ekonomické důvody, je třeba při výkladu k této části ustanovení zákona přistupovat restriktivně. Toto dovedl i Krajský soud ve svém nedávném rozhodnutí ze dne 22. 12. 2020, č. j. 30 Af 112/2018-110, ve kterém zastává konstantní právní názor, a sice že: *„Jakékoliv zrušení zadávacího řízení musí být vykládáno restriktivně, aby bylo zamezeno libovůli (svévůli) veřejného zadavatele, která by mohla vyústit v korupci či nepřípustnou veřejnou odplatu, případně k zadávání veřejné zakázky tzv. na zkoušku“*. Z tohoto důvodu je i nadále přílehlavá judikatura vztahující se k právní úpravě zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „ZVZ“). Přestože byla právní úprava zákona oproti ZVZ v oblasti zrušení zadávacího řízení pro existenci důvodů hodných zvláštního zřetele pozměněna (je tedy možné nově uplatnit i důvody ekonomické), je nezbytné, aby důvody hodné zvláštního zřetele byly objektivně zjistitelné. Jak uvedl i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 5. 8. 2015, č. j. 3 As 263/2014 – 40, a tedy, že: *„zrušení zadávacího řízení je zásahem do legitimního očekávání uchazečů, neboť zákon o veřejných zakázkách upřednostňuje skončení zadávacího řízení výběrem nejvhodnější nabídky s následným uzavřením smlouvy. Také proto platí, že jakékoliv zrušení zadávacího řízení v případě veřejné zakázky musí být vykládáno restriktivně, aby bylo zamezeno libovůli (svévůli) veřejného zadavatele (blíže k tomu v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2010, č. j. 2 Afs 64/2009 – 109).“*
49. Jako relevantní tak je možno chápat pouze takové důvody, které atakují samotný smysl dokončení zadávacího řízení. Tvrzená ekonomická nevýhodnost by tedy pro zadavatele měla být natolik výrazná, že v jejím důsledku opravdu nelze požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval. Stěžejním dogmatem proto zůstává, že ke zrušení zadávacího řízení je nutno přistupovat jen ve výjimečných případech stanovených zákonem.
50. V obecné rovině lze uvést, že pokud zadavatel na základě vlastního zjištění dojde k závěru, že pochybil při tvorbě zadávacích podmínek a toto pochybení (dle názoru zadavatele) dosahuje takové intenzity, že má za následek nejednotný výklad, který podle něj ve výsledku vedl k předložení neporovnatelných nabídek, resp. vedl by k tomu, že by byl zadavatel nucen akceptovat z jeho pohledu ekonomicky neúnosnou nabídku, nelze automaticky uzavřít, že by tato situace nebyla legitimním důvodem pro zrušení zadávacího řízení.
51. V daném případě však o neporovnatelnosti nabídek nelze hovořit, neboť nabídky předložené uchazeči byly porovnatelné, tedy určitým způsobem měřitelné. Zadavatel byl totiž schopen na základě jím nastavených hodnotících kritérií podané nabídky vyhodnotit a porovnat, přičemž lze konstatovat, že jím nastavená hodnotící kritéria neodporovala zákonu a předložené nabídky odpovídaly nastaveným kritériím. Následně zadavatel z provedeného hodnocení zjistil, která z předložených nabídek podle jím nastavených kritérií je nejvýhodnější a rozhodl o výběru navrhovatele. Po výběru dodavatele dospěl na základě podaných námitek ke zjištění, že vítězná nabídka navrhovatele není údajně nejvýhodnějším řešením, načež zrušil zadávací řízení bez konkrétního odůvodnění. Hodnotící komise však hodnotila podle jím stanovených kritérií a o výhodnosti či nevýhodnosti nabídek v této fázi není v dokumentaci o zadávacím řízení žádný záznam. Postup zadavatele tak bez řádného

uvedení **skutečných důvodů** zrušení zadávacího řízení působí značně nepřesvědčivě. K šetřenému případu lze dále uvést, že zadavatel neobdržel vzájemně neporovnatelné nabídky v důsledku rozdílného pochopení zadávacích podmínek. Jednotliví uchazeči pouze předložili nabídky, které zpracovali s odlišnou finanční strategií, kterou zadavatelem nastavené zadávací podmínky umožnily.

52. Závěrem proto konstatuji, že zadavatel nedodržel postup stanovený § 127 odst. 2 písm. d) zákona, zejména pak zásadu transparentnosti zakotvenou v § 6 odst. 1 zákona, když rozhodnutí o zrušení ZŘ neodůvodnil dostatečně přezkoumatelným způsobem. Z rozhodnutí o zrušení ZŘ totiž není zřejmé, jaké aspekty odůvodňující zrušení zadávacího řízení na předmětnou veřejnou zakázku zadavatel promítl do svých úvah, a zda byl zadavatel vůbec oprávněn zadávací řízení z jím tvrzeného důvodu zrušit. Nutno podotknout, že prosté konstatování ohledně nevýhodnosti nabídky vybraného dodavatele, bez bližšího odůvodnění, není dostačujícím důvodem pro zrušení zadávacího řízení.
53. Námitky zadavatele uvedené v rozkladu proto považuji za nedůvodné.
54. S ohledem na to, že podstatou nyní projednávaného případu bylo primárně posouzení přezkoumatelnosti rozhodnutí o zrušení ZŘ, považuji námitky zadavatele, v rozsahu vymezeném v rozkladu, za vypořádané.
55. V další části tohoto rozhodnutí se vyslovím k žádosti o sdělení stanoviska k uznatelnosti zadavatelem tvrzených důvodů pro zrušení zadávacího řízení.

K uznatelnosti zadavatelem tvrzených důvodů pro zrušení zadávacího řízení

56. Zadavatel v rozkladu zároveň požádal pro případ, že by rozkladu zadavatele nebylo vyhověno, abych se vyjádřil k otázce uznatelnosti zadavatelem tvrzených důvodů pro zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku.
57. Obecně lze k tomuto říci, že tvrzená ekonomická nevýhodnost nabídky vybraného dodavatele může být jedním z ekonomických důvodů odpovídajících právní úpravě zákona, což je oproti předchozí právní úpravě zakotvené v ZVZ odlišné. Zákon se v tomto aspektu oproti ZVZ značně změnil, neboť právě důvody hodné zvláštního zřetele mohou být nyní chápány i jako důvody ekonomické a zároveň takové, které zadavatel sám způsobil. Byť se dá očekávat, že zákonodárce měl na mysli spíše takové důvody, které spočívají v nedostatku finančních prostředků na realizaci zakázky na straně zadavatele, nelze vyloučit ani to, že výsledná nevýhodnost nabídek z důvodu pochybení zadavatele při nastavení hodnocení nabídek může obstát jako důvod uvedený v příslušném ustanovení zákona. Je ovšem třeba reflektovat nejen to, že důvodem hodného zvláštního zřetele mohou být i důvody ekonomické, ale i to, že se musí jednat o důvody takové intenzity, pro kterou nelze po zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval. Obzvláště pokud nabídky byly podány v souladu s požadavky zadavatelem zpracovaných zadávacích podmínek.
58. Z tohoto důvodu, je nutné důvody hodné zvláštního zřetele (i ty ekonomické povahy) vykládat i nadále restriktivně. Tento konstantní právní názor podporuje i aktuální judikatura. Příkladem lze uvést také rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 22. 12. 2020, č. j. 30 Af 112/2018-110, ve kterém soud konstatoval, že zrušení zadávacího řízení je i nadále nutné vykládat restriktivně, aby bylo zamezeno libovůli zadavatele spočívající v možné korupci, veřejné odplatě či zadání veřejné zakázky na „zkoušku“. Správní soudy tedy i nadále

zastávají právní názor týkající se spíše užšího výkladu důvodů hodných zvláštního zřetele ve smyslu § 127 odst. 2 písm. d) zákona. Minimálně pak tyto důvody musí být objektivně zjištělné. Zadávací řízení, jež bylo předmětem soudního přezkumu ve výše uvedené věci, bylo zadáváno již podle stávajícího zákona, tedy za oněch mírnějších pravidel. Tuto skutečnost je třeba při úvahách o zrušení zadávacího řízení vzít v potaz. Tedy i to, že i přes rozvolnění důvodů pro zrušení zadávacího řízení jsou soudy při posuzování důvodů pro zrušení zadávacího řízení velmi přísné. Zda tedy po náležitém odůvodnění ob stojí zadavatelovy důvody pro zrušení zadávacího řízení ve světle výše uvedené judikatury, nelze prozatím předjímat. Tímto považuji žádost zadavatele o stanovisko předsedy Úřadu k otázce uznatelnosti důvodů uváděných zadavatelem za vyřízenou.

K zákonnosti napadeného rozhodnutí

59. Závěrem konstatuji, že jsem napadené rozhodnutí přezkoumal z hlediska zákonnosti, načež shrnuji, že jsem dospěl k závěru, že Úřad rozhodl v souladu se zákonem a dalšími právními předpisy.
60. K zákonnosti napadeného rozhodnutí poukazuji, že Úřad zjistil skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Úřad také řádně označil všechny podklady, z nichž při vydání napadeného rozhodnutí vycházel, načež uvedl závěry, které z těchto podkladů zjistil a na jejichž základě dospěl ke svým závěrům. Úřad uvedl všechny právní normy, které v dané věci aplikoval, řádně odůvodnil jejich použití a výsledné napadené rozhodnutí mám za logické, srozumitelné a plně přezkoumatelné. Současně konstatuji, že jsem nezjistil procesní vadu, která by mohla mít za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí.

Shrnutí

61. Závěrem lze konstatovat, že je při posouzení oprávněnosti zrušení zadávacího řízení zadavatelem nezbytné vycházet zejména z informací uvedených v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, které musí obsahovat právě ty důvody, pro které zadavatel zadávací řízení zrušil. Jestliže tedy zadavatel zadávací řízení zruší s odkazem na § 127 odst. 2 písm. d) zákona, ale v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení neuvede transparentním a přezkoumatelným způsobem důvody, které jej vedly ke zrušení zadávacího řízení, nelze dospět k jinému závěru než tomu, že zadavatel nenaplnil důvody zrušení zadávacího řízení dle předmětného ustanovení zákona. Postup zadavatele tak v tomto ohledu nelze považovat za souladný se zákonem, naopak se postup zadavatele stal v zadávacím řízení nečitelným, neboť důvody zrušení zadávacího řízení uvedené v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení nelze objektivně přezkoumat a jako takové tedy nemohou obstát.

VII. Závěr

62. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu. Vzhledem k výše uvedenému jsem rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

HAVEL & PARTNERS s.r.o., advokátní kancelář, Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1
Mgr. Tomáš Biem, advokát, společník společnosti Biem & Schýbal, advokátní kancelář, s.r.o.,
V Holešovičkách 41, 182 00 Praha 8

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy